

vere straf, hvis der altså foreligger særlig formildende omstændigheder.

Nu har man altså talt om strafudmåling i årevis. Der er blevet gjort noget, men ikke så meget, som man måske kunne ønske. Det er det, vi i CD gerne vil have lavet om på, og derfor kan jeg til de ordførere, som har tilkendegivet gerne at ville drøfte videre i udvalget, sige, at vi i CD gerne vil være med til at kigge på mange og helst rigtig mange gode forslag, så vi kan få et godt beslutningsforslag ved den endelige behandling ud af det her.

Så tak til alle ordførerne og ministeren.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 16:

Forslag til folketingsbeslutning om skærpede regler for udgang fra fængsler.

Af Inge Dahl-Sørensen (V) m.fl.
(Fremsat 10/10 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Frank Jensen):

Efter beslutningsforslaget fra Venstre pålægges regeringen at fremsætte de nødvendige lovforslag og foretage de fornødne ændringer i bekendtgørelser, cirkulærer og andre administrative forskrifter med det formål at skærpe reglerne for udgang fra fængsler, arrestanstalter og arresthuse m.v.

Der må vist i høj grad her med dette forslag være tale om endnu en politisk markering fra partiet Venstre. Det er et spørgsmål, som vi talri-

ge gange har behandlet her i Tinget inden for de senere år, uden at der har været flertal for de stramminger, der har været lagt op til i de talrige beslutningsforslag fra borgerlig side.

Det forslag, vi behandler i dag, lægger op til nogle meget voldsomme stramminger af reglerne for udgang, stramminger, der efter min opfattelse bærer præg af en manglende forståelse for baggrunden for udgangsinstituttet, vi har i vort fængselsvæsen.

Kriminalforsorgens hovedopgave er dels at fuldbyrde straffe under den fornødne sikkerhed og med den fornødne kontrol, dels så vidt muligt at resocialisere de dømte. Heri ligger, at det altså også er en hovedopgave at gøre de indsatte i stand til at leve en kriminalitetsfri tilværelse efter afsoning. De to hovedsynspunkter er begge vigtige, og der må derfor altid ske en afvejning af disse hensyn over for hinanden.

I bemærkningerne til forslaget anføres det: »Hovedreglen bør efter forslagsstillernes mening være, at groft kriminelle skal afsone fængselsstraffen inden for fængslets mure uden mulighed for udgang.« En sådan regel, hvor man ser bort fra resocialiseringselementet, vil for mig at se uvægerlig føre til, at en række indsatte vil være farligere, når de løslades fra fængslet, end de var, da de blev indsat.

Udgang er et meget vigtigt redskab i bestræbelserne på at udsluse indsatte fra et fængselsophold til en kriminalitetsfri tilværelse ved dets afslutning. Ved at tillade udgang skabes der mulighed for, at indsatte kan opretholde kontakt til den nærmeste familie. Man ved, at det er af meget stor betydning, at den indsatte ikke under afsoningen mister sit nære netværk, hvis risikoen for tilbagefald til ny kriminalitet skal begrænses mest muligt.

Omvendt er det i denne sammenhæng vigtigt at understrege, at der altid i hver enkelt sag foretages en meget nøje vurdering af formålet med udgangen, misbrugsrisikoen, kriminalitetens art, hensynet til retsfølelsen og ofrene for kriminaliteten. Kun i de tilfælde, hvor formålet med udgangen vurderes at kunne opveje betænkelighederne herved, får den indsatte tilladelse til udgang.

For så vidt angår udgang til uddannelse, er det de samme hensyn, som gør sig gældende. Denne type udgang gives til nogle indsatte for at skabe bedre mulighed for, at de på lovlig vis efter løsladelsen kan forsørge sig selv og deres nærmeste familie. Udgangen til uddannelse eller arbejde gives i øvrigt først til sidst i afso-